

ท่องเที่ยว 3 ประเทศ ไทย ลาว จีน

ทวีป อภิสัทธิ

คำนำ

สิบสองปันนา เป็นชื่อที่ผมคุ้นหูมานานแล้วว่าเป็นดินแดนของชนเผ่าไทยที่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทยขึ้นไปแต่เป็นพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศไทย ที่ประวัติศาสตร์การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของชนชาติไทยกล่าวไว้ว่า เป็นเส้นทางการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานของคนเผ่าไทยในอดีตที่มีถิ่นฐานเดิมอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย ลงสู่ดินแดนส่วนล่างจนสุดท้ายได้มาตั้งมั่นอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นที่ตั้งของประเทศไทยในปัจจุบัน

ส่วนชนเผ่าไทยอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้อพยพเคลื่อนย้ายถิ่นลงมาทางใต้ที่ยังตกค้างอยู่ในประเทศจีนและตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอาศัยอยู่ตามเส้นทางอพยพ โยกย้ายก็ยังมีอยู่เช่น ชนเผ่าไทยในสิบสองปันนาก็คือชนเผ่าไทยส่วนหนึ่งที่ยังตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินจีนตอนใต้ในปัจจุบันนี้เอง ไม่ว่าจะเป็นศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของคนไทยในสิบสองปันนาจึงคล้ายคลึงกับศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของคนไทยในภาคเหนือของประเทศไทยในปัจจุบันมากที่สุด

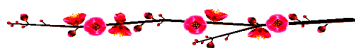
การได้ไปเยือนสิบสองปันนาครั้งนี้ จึงได้ประโยชน์อย่างน้อย ๒ประการ คือประการแรกเป็นเสมือนการได้ไปท่องเที่ยวและประการที่๒เท่ากับได้มีโอกาสไปเยือนพี่น้องคนไทยที่อาศัยอยู่ในดินแดนจีนให้เห็นด้วยตาของตนเอง เพราะนอกจากจะเป็นการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ทางจากการท่องเที่ยวแล้วยังเป็นการตรวจสอบประวัติศาสตร์การอพยพโยกย้ายของคนเผ่าไทยเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีกับมวลหมู่มนุษยชาติร่วมเผ่าพันธุ์อีกด้วย

ทวีป อภิลิทธิ

๒/กพ./๕๖

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
ข้อมูลสังเขปเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวตามเส้นทางผ่าน	4
— ด้านพรมแดนด้านเชียงของ --	สวนสาธารณะม่านเทิง
— วัดป่าเจ --	บ้านห้วยทราย
— หมู่บ้านกาหลันป่า --	บ่อเต็น เมืองหาญ เมืองหล้า
— วัดมหาธาตุฐานสุทธารวาส(วัดสวนม่อน) --	เมืองหลวงน้ำทา
— วัดหลวงเมืองลือ --	เมืองเชียงรุ่ง
— สวนป่าดงดิบ	
วันแรก กทม.- สนามบินเชียงราย – โรงแรมวังคำ	4
วันที่ 2 เชียงของ-ห้วยทราย(ลาว)-หลวงน้ำทาหลวงน้ำทา-บ่อเต็น(ลาว)	
-บ่อหาญ-เมืองหล้า- เชียงรุ่ง	11
วันที่ 3 ปาดงดิบ --วัดหลวงเมืองลือ- หมู่บ้านการอาชีพไตลื้อ –โซว์พาราณสี	20
วันที่ 4 เชียงรุ่ง (สิบสองปันนา)- สวนม่านเทิง(บ้านถิ่น)-หมู่บ้านกาหลันป่า	27
วันที่ 5 เมืองหล้า –บ่อหาน –บ่อเต็น –ห้วยทราย –เชียงของ-สนามบินเชียงราย –กทม	38
บรรณานุกรม	39
เกี่ยวกับผู้เขียน	40

ท่องเที่ยว 3 ประเทศ ไทย-ลาว-จีน

(กทม.-เชียงใหม่-ห้วยทราย-หลวงน้ำทา

-เมืองหล้า-เชียงรุ่ง(สิบสองปันนา)

ผมทิ้งช่วงไปท่องเที่ยวต่างประเทศมานานหลายเดือน เพราะกลับมาท่องเที่ยวทั่วไทยกันมากขึ้น และแล้วศิษย์เก่าเกษตร รุ่น ๒๕ ก็ดำริไปท่องเที่ยว 3 ประเทศ ไทย - ลาว - จีน กันอีกครั้งในระหว่างวันที่ ๒๔ มกราคม ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๖ โดยมีกำหนดการเดินทางจาก กทม.- เชียงราย - เชียงของ-ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-เมืองหล้า-เชียงรุ่ง สิบสองปันนา รวมเวลาไปท่องเที่ยว ๕ วัน ๔ คืน (เดินทางจากกรุงเทพโดยเครื่องบิน ไปลง เชียงราย ข้ามโขงเข้าลาว เดินทางโดยรถยนต์ไปตามเส้นทาง R3a ที่เชื่อมระหว่าง ๓ ประเทศ ไทย- ผ่านลาว เข้าประเทศจีนทางตอนใต้ เส้นทางนี้จะเป็นเส้นทางที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจในอนาคตอีกเส้นทางหนึ่ง บนเส้นทางที่ร่ว่งผ่านไป ๓ ประเทศ ได้ชมวิถีชีวิตศึน์ป่าเขา ลำเนาไพร ที่สวยงามตามธรรมชาติ และยังได้ชมวิถีชีวิตของชนพื้นเมืองและชาวเขาได้อีกด้วย

เมื่อเดินทางเข้าสู่สิบสองปันนา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้วก็ได้สัมผัสกับดินแดนเก่าแก่ของพี่น้องเผ่าไทยลื้อ ในสิบสองปันนา ที่มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และ ภาษาที่คล้ายคลึงกับคนไทยในภาคเหนือของประเทศไทยเรามากด้วย

ข้อมูลสังเขปเมืองต่างๆตามเส้นทางผ่าน

ทุกครั้งที่ก่อนผมจะเดินทางไปท่องเที่ยวทีใด ผมจะต้องศึกษาหาข้อมูลความรู้ของสถานที่ต่างๆทีจะไปท่องเที่ยวไว้เป็นทุนความรู้เดิมบ้าง เพื่อให้การท่องเที่ยวสนุก ได้ความรู้และได้ประสบการณ์ตรงจากการได้ไปรู้ ไปเห็น ไปสัมผัสของจริงอีกส่วนหนึ่ง นำความรู้และประสบการณ์ทีได้รู้เห็นมาประกอบกันเข้าก็จะเป็นข้อมูลความรู้ทีสมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองและสถานที่ต่างๆตามเส้นทางทีไปท่องเที่ยวครั้งนี้โดยสังเขปมีดังนี้ :-

๑.ด่านชายแดนเชียงของ เป็นด่านผ่านแดนถาวรของประเทศไทย ที่อยู่ตรงกันข้ามกับ เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ของสปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงความยาวประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นแนวกันพรมแดน มี**ท่าเรือบั๊ก**เป็นท่าเรือให้นักท่องเที่ยวลงเรือข้ามฟากไปยังฝั่ง สปป.ลาว ด่านเชียงของมีจุดผ่อนปรนอยู่ 3 จุด คือ **1.จุดผ่อนปรนบ้านหาดบ้าย 2.จุดผ่อนปรนบ้านแจมป่อง**และ**3.จุดผ่อนปรนบ้านห้วยลึก** สามารถติดต่อค้าขายกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ตอนใต้ (เมืองจิ่นหนิง) และสาธารณรัฐประชาชนลาว โดยทางเรือและรถบรรทุก

๒.บ้านห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว อยู่ฝั่งตรงข้ามกับด่านเชียงของของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น **วัดจอมแก้วมณีรัตน** เป็นวัดเก่าแก่ของเมือง **วัดพระธาตุตากผ้าทอง**ที่ชาวบ้านเล่าว่า ทุกๆ วันพระขึ้น 15 ค่ำ จะมีแสงพวยพุ่งออกมาจาก องค์พระธาตุ และอนุสาวรีย์ของ **ฯพณฯท่านไกรสร พรหมวิหาร อดีตนายกรัฐมนตรีน**ซึ่งเป็นที่เคารพของชาวลาว มีวิถีชีวิตของชาวบ้านเผ่าต่างๆ ทั้งชาวเขาเผ่าแลนแต่นที่ยังคงรักษา ประเพณีดั้งเดิมเอาไว้ได้อย่างเหนียวแน่น และหมู่บ้านยองหิน ที่สามารถสร้างบ้านไม้แบบ เคลื่อนย้ายได้ โดยใช้ภูมิปัญญาของชาวไตลื้อ

๓. บ้านบ่อเต็น-บ่อหาญ- เป็นจุดสิ้นสุดชายแดนสปป.ลาว จากนั้น กม.ก็จะถึงอำเภอ**บ่อหาญ** ด่านชายแดน จีน นักท่องเที่ยวจะต้องผ่านด่านตรวจคน ประเทศจีนก่อนผ่านเข้าไป นักท่องเที่ยว ลงจากรถแสดงพาสปอร์ตต่อเจ้าหน้าที่จีน ขึ้นรถบัสที่วิ่งผ่านด่านเข้าไปรอรับอยู่ด้าน ต่อไป ยัง**เมืองหล้า(เมืองหล้า)** เมืองหน้า ประเทศจีน ที่มีอาณาเขตติดต่อกับสปป.ลาว

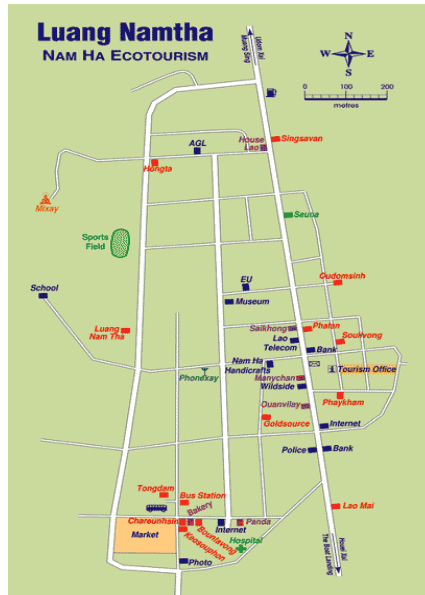

เมืองหล้า อีกราว 4-5 ของประเทศ เข้าเมืองของ ทุกคนจะต้อง จากนั้น จึงไป ในเดินทาง ด่านของ

๔.เมืองหลวงน้ำทา เมืองหลวงน้ำทาเป็นเมืองที่มีวิถีชีวิตของชนเผ่าต่างๆมี ร่องรอยจากสงครามกองทัพบกชนวนการประเทศลาวกับกองโจรม้ง ในช่วงสงครามอเมริกา ระหว่างปีพ.ศ. 2498-2518 พื้นที่แถบนี้เคยเป็นสมรภูมিরบ ระหว่างชนวนการประเทศลาวและ กลุ่มกองโจรชาวเขาเผ่าม้งที่ได้รับการหนุนหลังจากหน่วยงานซีไอเอของสหรัฐฯ ส่งผลให้ตัว

เมืองถูกทำลายโดยไม่
ย้ายไปสร้างเมืองใหม่ที่ริม
เดิมมาทางเหนือ 7 กิโลเมตร
เส้นทางไปยังเมืองสิงห์ อุดม
น้ำทาประกอบด้วยคนหลาย
เมืองหลวงใหม่มาแล้วก็ตาม
ใหญ่จะอยู่ในเมืองเก่า
เขตนี้น่า **เมือง** และเรียกเขต

ภาพตัวเมือง

สามารถซ่อมแซมได้ ต้อง
ฝั่งแม่น้ำทา ห่างจากที่ตั้ง
ใกล้กับทางหลวงที่เป็น
ไซย และบ่อเต็น เมืองหลวง
ชนเผ่า แม้ว่าทางการจะย้าย
แต่สถานที่ท่องเที่ยวส่วน
ชาวเมืองหลวงน้ำทาเรียก
ที่สร้างใหม่ว่า **แขวง**

หลวงน้ำทามีที่พักแบบเกต

เฮาส์จำนวนมาก มีถนนกว้าง ถ้าเดินทางทางเชิงสะพานด้านตะวันออกของถนนสายหลัก ยาม
เช้า จะเห็นผู้คนออกมาจับจ่ายซื้อของในตลาดซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของสถานีรถขนส่ง ถัดจากเมือง
ออกไปประมาณ 2 กิโลเมตรตามเส้นทางไปเมืองสิงห์ จะพบ **ศูนย์หัตถกรรมหลวงน้ำทา** ซึ่ง
สหภาพยุโรปให้เงินมาสร้าง เพื่อให้เป็นที่จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมของชาวบ้านอ.เมืองบ่อหาญ
เป็นเมืองใหม่ ที่สะอาด สงบ และมีอากาศดี

เมืองนี้จัดเป็นเมืองหน้าด่านของจีนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสปป.ลาว ปกติ
เป็นเมืองแวะพักของนักท่องเที่ยวระหว่างการเดินทาง คาดหมายว่าในอนาคตอันใกล้เมืองบ่อ
หาญจะกลายเป็นเมืองสำคัญ ที่นักเดินทางสามารถแวะพัก ก่อนเดินทางต่อไปยังเมืองคุนหมิง
เมืองหลวงของมณฑลยูนนาน โดยใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 10 ชั่วโมง จากที่เมื่อก่อนต้องเดินทาง
ข้ามวันข้ามคืน

ทางหลวงสายใหม่ บ่อหาญ - คุนหมิง ใกล้จะเสร็จแล้วเป็นเส้นทางที่ทันสมัย ไม่คด
เคี้ยวและคับแคบเหมือนถนนสายเก่า บางช่วงของถนนจะลอดอุโมงค์ ทำให้ย่นระยะการ
เดินทางลงได้มาก หากทางสายใหม่นี้เปิดใช้อย่างสมบูรณ์แล้วเชื่อว่าการขนถ่ายสินค้าจากจีน
ผ่านสปป.ลาวเข้าสู่ประเทศไทยทางภาคเหนือ จะคึกคักมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็จะเป็น
เส้นทางท่องเที่ยวจากประเทศจีนสู่ประเทศไทย และจากประเทศไทยสู่ประเทศจีนได้สะดวก
ยิ่งขึ้น

๕.เมืองเชียงรุ่ง ชื่อ“เชียงรุ่ง”มาจากเรื่องราวในพุทธตำนานของชาวไทลื้อที่เล่าว่า เมื่อครั้งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมาโปรดสัตว์ยังดินแดนริมฝั่งโขงของชาวไทลื้อแห่งนี้ ก็เป็นเวลาเข้าพอดี จึงเรียกดินแดนแห่งนี้ว่า “**เชียงรุ่ง**” ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธรูปจะเจริญรุ่งเรืองสืบไปในอนาคต ดินแดนริมแม่น้ำโขงแห่งนี้จึงมีชื่อเรียกว่าเชียงรุ่ง สืบมาจนถึงปัจจุบัน

๖..สวนสาธารณะม่านทิ้ง สวนสาธารณะม่านทิ้ง(บางแห่งเรียกม่านทิ้ง)เป็นสวนสาธารณะที่ร่มรื่นด้วยต้นไม้ต่างๆพันธุ์ ภายในสวนมีร้านชาของรัฐบาลให้นักท่องเที่ยวแวะชิมและซื้อชานาๆชนิด มีการแสดงของนกยูงนับร้อยตัว ให้ชมและถ่ายภาพอย่างใกล้ชิด และในบริเวณติดกับสวนสาธารณะนั้นยังมีวัดทางพุทธศาสนา ชื่อว่า“**วัดป่าเจ**”ที่เป็นทั้งวัดที่สวยงามและยังเป็นวิทยาลัยทางพุทธศาสนาของเมืองเชียงรุ่งอีกด้วย

๗.วัดป่าเจ (วัดป่าเซตัมหาราชฐาน) เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในเมืองเชียงรุ่ง เป็นวัดใหญ่ที่สุด เป็นเหมือนวิทยาลัยสงฆ์ในเมืองเชียงรุ่งในอดีต ชาวเชียงรุ่งนิยมส่งลูกชายเข้ามาบวชเรียนตั้งแต่เล็กๆ โดยบวชเณรเรียกว่าบวชลูกแก้ว และเมื่ออายุครบบวชก็ต้องบวชเรียนศึกษาพระธรรมเสียก่อนจึงจะเป็นที่ยอม รับของสังคม เหมือนกับความเชื่อของคนไทยในอดีต แต่ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ลูกผู้ชายชาวเชียงรุ่งให้ความสนใจการทำมาหากินมากกว่าจะเห็นการบวชเรียน เป็นเรื่องที่ไม่สำคัญเหมือนในอดีต

ภายในวัดมีเจดีย์ขาว องค์จำลอง และเจดีย์แปดเหลี่ยม เป็นที่เคารพสักการะของชาวไทลื้ออย่างมาก นอกจากนั้นอุโบสถของวัดป่าเจยังเป็นศิลปะแบบไทลื้อที่สวยงามมากเป็นศูนย์กลางด้านพุทธศาสนาและวัฒนธรรมของสิบสองปันนา เป็นดินแดนแห่งความศักดิ์สิทธิ์ทางพุทธศาสนาของชนชาติไต มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สิ่งปลูกสร้างที่สำคัญของวัดป่าเจ คือ วิหารใหญ่สำหรับการไหว้ของชาวพุทธ ห้องศีล ตึกกุฏิเจ้าอาวาสและสถาบันพุทธศาสนา

๘.หมู่บ้านกาหล่านป่า เมืองฮำ หรือ **กาหลันป่า**ชุมชนไทลื้อชุมชนใหญ่อีกแห่งหนึ่งของสิบสองปันนา อยู่ห่างจากเมืองเชียงรุ่งไปประมาณ 27 กิโลเมตร ตลาดเช้าของกาหล่านป่าเป็นตลาดขนาดใหญ่ ที่สามารถพบเห็นวิถีชีวิตของชาวไทลื้อที่เต็มไปด้วยสีสันที่ยัง

หลงเหลือให้เห็นในปัจจุบัน ในตลาดมีสินค้าอุปโภคบริโภค มีผักสด และผลไม้หลากหลายชนิด เช่น ท้อ แอปเปิ้ล ลูกไหนด ลิ้นจี่ เครื่องเทศ สมุนไพร และเครื่องยาจีน มาวางขายมากมาย

เลยไปจากตลาด ก็จะถึง**หมู่บ้านวัฒนธรรมไตลื้อ** ซึ่งหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวไตลื้อ ที่ยังคงรักษารูปแบบประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมของหมู่บ้านไว้เป็นอย่างดี นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าไปเที่ยวชมในหมู่บ้าน ซึ่งแต่ละหมู่บ้านจะปลูกเรือนใต้ถุนสูงหลังคาเป็นกระเบื้องดินเผาตามแบบฉบับของชาวไตลื้อ

ภายในบริเวณบ้านเรือนจะปลูกพืชผักสวนครัว เช่น พริก ขิง ข่า ตะไคร้ ชะอม ไม้ประกอบอาหารในชีวิตประจำวัน โดยไม่ต้องไปซื้อหาที่ตลาด และยังปลูกผลไม้พื้นบ้านเช่น ขนุน มะม่วง ไม้เป็นร่มเงาและกินผลอีกด้วย ใต้ถุนบ้านใช้เป็นที่เก็บเครื่องมือทำการเกษตรและนั่งทำงาน เช่น จักตอก ทอผ้า บ้านแต่ละหลังสะอาดน่าอยู่ บางหลังมีแผงขายของที่ระลึกไว้ให้นักท่องเที่ยวที่มาเยือนได้เลือกซื้อกันในราคาเป็นกันเอง

บ้านบางหลังมีป้ายเชิญให้นักท่องเที่ยวขึ้นไปเยี่ยมชมบนบ้าน บางบ้านมีอีสานตัวดี ให้อุ้มตัวดี(สาวสวย/หล่อ)แต่งกายชุดไทลื้อเชิญแขกผู้มาเยือนให้เข้าไปเยี่ยมชมในบ้าน (คำว่า **“ตัวดี”** นั้นภาษาไตลื้อเรียกกันอย่างยกย่องชมเชยว่า **“รูปสวย”** หรือ **“รูปหล่อ”** คำทักทายจะทักทายกันว่า **“อีสานตัวดี”** หรือ **“อ้ายป่าวตัวดี”** จึงเป็นคำที่สุภาพหมายถึง **สาวคนสวย** หรือ **หนุ่มรูปหล่อ** นั่นเอง)

หลังจากเชิญขึ้นเรือนแล้ว แม่สาวตัวดีก็จะรินน้ำชาต้อนรับ พร้อมทั้งชี้ชวนให้ดูภายในเรือนของชาวไตลื้อที่มีลักษณะเปิดโล่ง แบ่งส่วนหนึ่งของเรือนที่ต่อกับนอกชานเป็นครัว โถงโล่งมีพื้นที่เอนกประสงค์ไว้รับแขกตั้งวงกินข้าว นั่งเล่น นั่งคุยกัน จะกันห้องก็เฉพาะห้องนอน แต่ก็เป็นห้องนอนรวมของสมาชิกทุกคนในบ้าน ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย แต่จะมีพื้นที่กางมุ้งกันคนละมุม โดยสีของมุ้งจะต่างกัน **ผู้สูงอายุนอนมุ้งสีดำ คนที่แต่งงานแล้วนอนมุ้งสีแดง ส่วนสาว ๆ ที่ยังไม่แต่งงานจะนอนมุ้งสีขาว**

วัฒนธรรมของไตลื้อนั้นผู้หญิงจะเป็นใหญ่ในครอบครัว ผู้ชายที่จะแต่งงานกับสาวไตลื้อจะต้องไปเป็นเขยอยู่บ้านของหญิงสาว และหากชายหนุ่มคนใดติดอกติดใจลูกสาวบ้านใด ก็จะต้องไปกินไปนอนไปอยู่ช่วยทำงานที่บ้านสาวผู้นั้นเป็นเวลา 3 ปี เพื่อดูว่า จะสู้งานและขยัน

ชั้นแข็งเพียงใดก่อนที่จะได้แต่งงาน และยังคงถูกกันให้กางมุ้งนอนคนเดียวอยู่กลางห้องโถง ไม่ได้มีสิทธิ์เข้าไปนอนในห้องเหมือนสมาชิกในบ้านคนอื่นๆ

สำหรับหนุ่มที่สวมแว่นสายตามีสติพิเศษกว่าคนอื่นตรงที่ลดปีการไปช่วยงานบ้านหญิงสาวลงเหลือแค่ปีครึ่ง เพราะผู้ที่สวมแว่นตา คนใดลือถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้

๙. วัดมหาธาตุฐานสุทธาวาส(วัดสวนม่อน)เป็นวัดที่อยู่ในชุมชนไต่ลื้อ สิบสองปันนา เขตปกครองตนเอง วัดนี้อยู่ใกล้ กับหมู่บ้าน กาลันป่าเมืองกาลันป่า (เมืองฮ่า) เป็นหมู่บ้านอนุรักษ์วัฒนธรรมไต่ลื้อทุกส่วนของตัววัดนี้ ล้วนแต่มีความวิจิตรบรรจง ละเอียด ประณีตมาก ทั้งรูปทรงของหลังคา ชุ่มประตุ ลายคำ ลายประดับอาคาร และเจดีย์ ทุกๆ ส่วน ชวนให้ถ่ายภาพได้ทุกมุมเรียกว่าถ่ายเพลิน (เป็นฝีมือช่างจีนที่มารับการถ่ายทอดเรียนรู้ศิลปะลายไทยที่ประเทศไทยแล้วกลับไปก่อสร้างตกแต่งวัดนี้)

๑๐. วัดหลวงเมืองลื้อ วัดหลวงเมืองลื้อวัดลัทธิหินยาน ที่"สิบสองปันนา" เป็นวัดที่**บริษัทพัฒนาการท่องเที่ยวหยวนหัว** จำกัด สิบสองปันนา ยูนาน ได้ทุ่มเงินลงทุนเองถึง ๓๕๐ ล้านหยวน เพื่อสร้างวัดนิกายหินยาน หรือเถรวาท และพระพุทธรูปขนาดใหญ่ที่สุดในแถบนี้มาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๘ ลื้อเนื่องจากตระหนักดีว่า ศาสนาพุทธนิกายเถรวาทมีประวัติอันยาวนานในสิบสองปันนา พอๆกับในแถบเอเชียอาคเนย์ เช่น ไทย ลาว กัมพูชา พม่า

การสร้างวัดหลวงเมืองลื้อ นั้นนอกจากจะเป็นที่แสดงวัฒนธรรมทางด้านศาสนา และวัฒนธรรมพื้นเมืองที่ตกทอดมาช้านานแล้ว ยังจะเป็นที่ตั้งของ วิทยาลัยศาสนาพุทธสิบสองปันนา เพื่อใช้เป็นที่ศึกษาวิจัยศาสนาพุทธนิกายเถรวาท และท้ายสุดจะเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมศาสนาพุทธนิกายเถรวาท อีกทั้งยังเป็นสถานที่ชาวไต หรือไตลื้อในแถบเอเชียอาคเนย์ได้สืบค้นเรื่องราวบรรพบุรุษของตัวเองได้ นอกเหนือจากที่สามารถสืบค้นจาก**"ขุมทรัพย์คัมภีร์อักษรธรรมใบลาน"** ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ใบลานของนิกายเถรวาทที่มีอยู่อย่างแพร่หลายตามวัดวาอารามในสิบสองปันนา ที่ได้รับการรวบรวมชำระขึ้นเป็นครั้งแรกและเป็นครั้งที่ครบถ้วนที่สุด แล้วพิมพ์เป็นอักษรไตลื้อเก่า ไตลื้อใหม่ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษรวม ๖ ภาค

พระพุทธรูปองค์ใหญ่ของวัดนี้เป็นพระพุทธรูปปางคันธารราษฎร์ (พระพุทธรูปยืนปางขอฝน) เป็นพระพุทธรูปที่สร้างตามคติความเชื่อที่ว่า สมัยหนึ่งนครสาวัตถี แคว้นโกศล เกิด

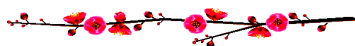
ความแห้งแล้ง ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล พืชผลได้รับความเสียหาย ประชาชนขาดแคลนน้ำ อุปโภคบริโภค สระโบกขรณี (สระบัว) ภายในวัดเชตะวันมหาวิหารก็แห้งขอดติดกันสระ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีพระประสงค์จะอนุเคราะห์แก่มหาชน พระองค์ทรงผ้าวัสสิกสาฎก (ผ้าอาบน้ำฝน) แล้วเสด็จไปประทับ ณ บ้านโคสระ ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นกวักเรียกฝน พระหัตถ์ซ้ายรองรับน้ำฝน ทันใดนั้นก็บังเกิดมหาเมฆตั้งเค้าขึ้นพร้อมกันในทุกทิศานุทิศ ด้วยพุทธานุภาพและพระมหากรุณาต่อสรรพสัตว์ทั้งหลาย ฝนได้ตกลงมาเป็นอัศจรรย์

ศิลปะการก่อสร้างวัดแห่งนี้เป็นกรรมผสมผสานศิลปะพุทธทั้งหินยาน มหายาน และทิเบต รอบๆ วัดมีท้าวจตุรบาลแบบจีน ยืนตระหง่านอยู่สุดเชิงบันไดนาค ตรงกลางของที่พักรถช่วงแรกเป็นที่สถิตของพระพรหมสี่หน้าองค์ทองอร่าม ถัดขึ้นไปพระพุทธรูปปางประสูติ ซึ่งเป็นรูปปั้นเด็ก มีเพียงผ้าคลุมกายพองาม ประทับยืนขึ้นชี้ขึ้นฟ้าและลงดิน

พระวิหารสร้างขึ้น ๓ หลังด้วยกัน คือ วิหารหลวง ตรงกลาง วิหารด้านซ้ายและด้านขวา วิหารด้านซ้ายนั้นด้านในมีพระประจำวันเกิด ส่วนวิหารด้านขวามีพระพุทธรูปปางต่างๆ วิหารหลวงนั้นมีพระประธานหันไปทางทิศตะวันออก เป็นวิหารใหญ่มาก มีภาพวาดพระพุทธรูปประวัติด้วย

๑๑. สวนป่าดงดิบ สวนป่าดงดิบสิบสองปันนาอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของเมืองเชียงรุ่ง ห่างจากตัวเมืองเชียงรุ่ง ๘ กิโลเมตร เป็นป่าดงดิบเขตร้อนที่อยู่ใกล้เชียงรุ่งที่สุด ครอบคลุมพื้นที่ราว 1.5 หมื่นไร่ ภายในสวนป่าดงดิบมีสภาพป่าเขตร้อนที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีพันธุ์ไม้เขตร้อนและสัตว์ป่านานาชนิดอาศัยอยู่ มีหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยจำลองและร้านอาหารเรือนรับรองแขกอยู่ภายในสวน มีการแสดงของชนพื้นเมืองและพิธีแต่งงานของชนกลุ่มน้อยให้นักท่องเที่ยวได้ชม มีการแสดงการเลี้ยงนกยูงที่สวยงามน่าประทับใจ มีส่วนที่เป็นกรงสัตว์ซึ่งจะมีการแสดงของสัตว์แสนรู้ เช่น เสือ หมี ลิง เป็นต้น การเดินเที่ยวภายในสวนป่าดงดิบต้องใช้เวลาราวครึ่งวัน นักท่องเที่ยวที่มีเวลาจำกัดสามารถเช่ารถไฟฟ้าไปแวะส่งตามจุดต่างๆ ได้

*หมายเหตุ การแสดงของนกยูงนั้นจะมีเวลาเป็นรอบ ๆ

วันแรกของการเดินทาง (วันที่ 28 มกราคม 2556) สนามบินดอนเมือง- สนามบินเชียงราย – โรงแรมวังคำ

คณะเรานัดหมายไปพร้อมกันที่สนามบินดอนเมืองเวลา 11.00 น. ที่บริเวณเคาน์เตอร์นกแอร์ เพื่อรวมคณะก่อนออกเดินทางไปยังจังหวัดเชียงรายโดยสายการบินนกแอร์ เที่ยวบินที่ DD8718 ซึ่งเครื่องบินออกจากสนามบินดอนเมืองในเวลา 13.10 น. ดังนั้นผมจึงเตรียมตัวออกเดินทางโดยรถแท็กซี่ไปยังสนามบินตั้งแต่วันที่ 9.00 น.เศษ ไปถึงสนามบินก่อนเวลาเล็กน้อย เมื่อเช็คอินได้ตัวเครื่องบินแล้วจึงมีเวลาไปหาอาหารว่างรองท้องก่อนขึ้นเครื่อง เพราะในเครื่องบินจะไม่มีอาหารแจกนอกจากมีของว่างและน้ำแจกเท่านั้น

สนามบินดอนเมืองช่วงเวลานี้มีผู้โดยสารหนาแน่นนิด นี้ถ้าไม่เปิดใช้เป็นสนามบิน low course และเครื่องเช่าเหมาลำแล้ว รับรองว่าสนามบินสุวรรณภูมิคงจะมีผู้โดยสารคับคั่งถึงเหยียบกันตายได้ เพราะช่วงนี้ประเทศไทยของเรากำลังเนือหอมมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวกันมากโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และนักท่องเที่ยวชาวจีนแผ่นดินใหญ่

เครื่องบินเที่ยวที่ไปจังหวัดเชียงรายเที่ยวนี้มีผู้โดยสารเต็มลำ จังหวัดเชียงรายนั้นผมเคยเดินทางไปมาแล้วหลายครั้งช่วงไปนิเทศงานการศึกษาออกโรงเรียนในช่วงที่ยังทำงานอยู่ แต่ มาวันนี้ จังหวัดเชียงรายเจริญก้าวหน้าไปมากผิดหูผิดตา เขตเมืองขยายออกไปอย่างกว้างขวาง มีตึกสูงๆ มีอาคารร้านค้า มีบ้านเรือนหนาแน่น มีถนนหนทางที่กว้างขวาง การคมนาคมสะดวก บ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อยสะอาดสะอ้านมากกว่าเมื่อ ๑๐ ที่แล้วอย่างเห็นได้ชัด

เครื่องบินใช้เวลาบินแค่ ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาทีเท่านั้นก็บินไปถึงสนามบินนานาชาติแม่ฟ้าหลวงเชียงราย เจ้าหน้าที่บริษัททัวร์แม่สลองทัวร์ได้มาคอยต้อนรับและอำนวยความสะดวกไปขึ้นรถบัสที่มารอรับอยู่ที่หน้าสนามบิน พาเข้าไปในตัวเมืองเชียงราย จุดแรกที่ไกด์พาคณะเราไปแวะเที่ยวคือที่ **สวนตุ๊กกลางเมืองเชียงราย** เพื่อให้คณะเรา **เที่ยวชมงานดอกไม้งาม** ที่จัดอยู่ในบริเวณนั้น ภายในสวนจัดตกแต่งสวนดอกไม้เมืองหนาวไว้อย่างสวยงาม มีดอกไม้เมืองหนาวเช่น ทิวลิป ลินลี่ กัลลวยไม้ และไม้ดอกเมืองหนาวนาๆพันธุ์ ที่มีสีสันสวยสดงดงามจัดตกแต่งไว้ทั่วบริเวณ ได้เดินชมสวนดอกไม้และถ่ายภาพดอกไม้สวยๆไว้จนพอใจแล้ว จึงเดินทางต่อไป

